

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

II. Obscuriora Lindae Marianaе primordia, perenni omnium populorum
Religione & cultu, redduntur augustiora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

supra millesimum sexcentimum anno vel præstita,
vel cognita consignataque sunt, complectetur. *Da
mibi, Ô DIVA* (lubet enim verbis præeuntem Lipsium
(a) sequi) quam præsentem animo contemplor, quod piè
sanctèq; institi, ritè & feliciter exsequi; nomini & cultui
tuo propagando; pietati & sanètimonia augenda; quos duos
profiteor huic scriptioni fines esse præfixos.

CAPUT II.

*Obscuriora Linda Mariana primordia, perenni omnium populorum religione
& cultu, redduntur augustiora.*

Vix est, aut unquam fuit populus, regnum, vel
Resp. quantumvis magna, cujus origo & primor-
dia, ob ipsam quoque antiquitatem non fuerint ob-
scuriora. Et quid aliud censeas de urbibus, aut certis
urbium, ne dicam oppidorum, privatarum vé ædium,
aut ædicularum originibus? Quid Nilo Fluvio, sive
amplitudinem, sive ejus ubertatem spectes illustrius
& quid fontibus ejus obscurius? Ad hanc diem Nili
primus fons inquiritur. Nili instar decurrunt augustæ
rerum humanarum fortunæ atque vires; quò magis
se ante oculos jactant, eò obscuriores habent ortus.
Interim datur hæc venia antiquitati (inquit sub. exor-
dium historiæ Livius) ut miscendo humana divinis, pri-
mordia urbium augustiora faciat. Nobis tamen, neque
licet, neque, si licuisset, ullo modo lubet, quidquam
sive divini sive humani, quod à veritate vel mini-
mum dissonet, hîc admiscere. Neque enim, ut cum De-
ctore Gentium (b) loquar, veritas DEI, in meo mendac-
cio, abundabit in gloriam ipsius. Proinde jam nunc, ad
ipsam

(a) *Hist. Hallen. cap. 2.* (b) *Rom. 3. 7.*

ipsam bonæ Mentis aram, ingenuè profiteor, nihil
me aut invidiæ odiové, aut gratiæ cuiusquam datu-
rum: & cum res poposcerit, *scapham, scapham*, ut est
in proverbio, & *ligonem ligonem* appellaturum; atque
ea omnia, quæ afferentur, non alia, sanè quàm quæ
illis convenit, quàm quæ ex sese merentur, hederâ or-
naturum; adeo quæ cum nostri temporis Poëta Jaco-
bo Balde, historiam scripturo, Aram VERITATI (a)
positurum. Equidem haud incertus sum, illustria fuis-
se Lindæ Marianæ ejusdemque sacelli primordia; ta-
met si, quæ illa tandem, aut qualia fuerint, vix aliquid
certi proferre habeam. Tantæ enim, uti proximè
memorabitur, ad obscuranda, adeo quæ ex hominum
memoria ipsa quæ rerum universitate, Lindæ Maria-
næ, divini quæ in ea cultus abolenda vestigia, fuerunt,
& sunt Hæreticorum molitiones atque conatus; mi-
rum ut sit, si vel tantillum, quantum quidem hoc li-
bro referetur, apud plerosque vel memoriæ illius su-
per sit, vel potius reminiscentiæ. Justè (b) de miracu-
lofis B. V. Weyerensis beneficiis, expostulat Frideri-
cus Fornerius Hebronensis Episcopus, & Suffraga-
neus Bambergensis, quod Lutheri asseda, *Demoniaco*
infernalis serpentis cestro perciti, summorum Pontificum,
Cardinalium, Episcoporum & Fundatorum Diplomata, om-
niaque virginalium beneficiorum, in varios homines di-
spertitorum, testimonia, descriptiones, votiva Anathema-
ta, publicaque instrumenta, quinimo omnia editorum mi-
raculorum vestigia, Vulcano tradiderint, flammisque exusta
omnino aboleverint; & tamen ibi Templum ipsum
Deiparæ incolume fuit servatum: at apud nos, ipsum

A 3

quo-

(a) Lib. 4. Lyric. ode 47. (b) Lib. 1. cap. 2.

quoque sacellum funditus ab iisdem excisum est. Cuius quidem, quàm fuerint primordia longè florentissima, vel illud argumento sit; quod ab ipso rei Christianæ in Prussia exortu, ita splendor Lindæ Marianæ omnium perstrinxerit oculos; ut neque per circumfusam gentilium superstitionum noctem, neque per obductas postmodum, tot, tantarumque hæreseon tenebras, extingui, ac ne obscurari quidem unquam potuerit. Quemadmodum enim per bina amplius secula, cum è barbara gentilium nocte Prussia emer- sit, splendor ille omnium in se oculos vertit, & mi- rum in modum affecit universos: ita posteaquam densæ hæreseon tenebræ, majori Prussiæ parti deinceps offusæ sunt, idem ille splendor, plurimis, et jam inter sectarios positis, mortalibus, Cynosuræ instar affulsit. Nullum enim fere unquam fuit tempus, quo non perpetuæ hominum, quin sæpe etiam urbium & populorum, ad Deiparam Lindensem, supplicum in morem accedentium, peregrinationes frequenta- rentur. Ubi primùm, per Ordinis Theutonici mili- tes, singularesque eorum adversum barbaros victo- rias, Christianæ lumen fidei, oboriri Prussiæ cepit, jam tum **DIVA LINDENSIS**, velut **AURORA**, à Sole suo **CHRISTO**, qui Prussiæ recens erat ortus, luce præviâ circumfusa, plus quàm Cimmerias gentilium Prutenorum tenebras, unâ capit dispellere. Ubi post- modum, per fœdam Theutonicorum eorundem in Prussia apostasiam, omne genus Hæreticæ caliginis, inter alias Prussiæ Provincias, recens constituto sese infudit Ducatui; unica fere **LINDENSIS VIRGO**, in tanta Ducatus illius vastitate, veluti **LUNA**, noctur- nas

nas inter tenebras, miseris mortalibus luxit. Non defunt, qui funestissimi illius temporis (qualorem, ad Dōminicæ tempora Passionis, putent referenda. Ut enim Domino, veluti *vero Iustitia sole*, inter cruciatuum illorum & mortis caliginem *obscurato*, omnium Domini discipulorum animis, fœda aut desperationis, aut infidelitatis, aut saltem timoris ita offusa fuit nox, ut fere in sola Virgine DEI parente (quemadmodum plerique Doctorum tradidère) reliqua fuerit, tum illibatae fidei, tum inconcussæ spei, tum integerrimæ charitatis Lux & Dies: ita cum afflicto perlectas & sectarios Prussiæ Duceatui, miseranda nox & densissimæ incubuissent hæreseon tenebræ, unica, quamvis diruti Lindensis sacelli, vel potius DEIPARÆ, in eodem sacelli loco, per miracula, sanitatumque beneficia radiantis, lux & splendor, quæ Catholicorum, quæ etiam sectariorum oculos & animos, perpetuò ad se traxit. At ubi præcedente tempore, & Hæreseon tenebræ sensim depelli cæperunt, & sacelli illius, post excidium, singulari DEI ope, postliminio restituti, splendor, omnium etiam longissimè disjunctorum, oculis sese reddidit, jam VIRGO LINDENSIS, non secus atque *electa ut Sol*, vel, ut *Sole amicta*, in universo respicender, quæ latè patet, Orbe Christiano. Quæ omnia, cum suis uberius tractanda sint locis, hîc vel libasse suffecerit; ut vel exinde, quàm augusta fuerint LINDÆ MARIANÆ primordia, æstimari possit. Interim suum hîc locum & pondus habeat illud Innocentii Pont. qui illud Canticorum (a)

Quæ est ista, quæ progreditur quasi Aurora consurgens! pul-

A 4

chra

(a) Cap. 6. 9.

chra ut Luna, electa ut Sol, sermone 2. de Assumptione expendens, in rem quodammodo nostram philosophatus, Luna, inquit, lucet in nocte; Aurora in diluculo; Sol in die. Nox autem, est culpa; Diluculum, penitentia; Dies, gratia. Qui ergo jacet in nocte culpa, respiciat Lunam; deprecetur MARIAM. Qui ad Diluculum penitentia surgit, respiciat Auroram; deprecetur MARIAM. Denique ut cum Francisco Mendoza (a) causam præsentem absolvamus, Qui in Die gratia vivit, respiciat solem; deprecetur MARIAM.

CAPUT III.

Augusta Linda Mariana primordia, progressus, & decora, ab adverso Satana ejusque satellitum odio & invidia, technis item, atque molitionibus asseranda sunt.

Natura ita comparatum est (placet enim cum Christiano Philolopho, & Christianorum apud gentilem Imperatorem patrono præfari hoc loco) ut *malitia se opponat virtuti; & divinâ quadam lege, qua inter se contraria sunt, depugnent. Non est illustrius Dei ipsius, divinorumque operum argumentum, quàm Satanae, ejusdemque Ministrorum adversum ea odium. Quod, cum semper, & ubique, tum in perpetuis adversus Deiparam molitionibus luculentissimè patuit. Jam enim ab ipso, & hominum & rerum omnium primo conditu, antiquus ille serpens, Calcaneo, Benedictæ inter mulieres virginis, insidiatur; & ipsa conterit caput illius (b) Impresserat ab ipso rei Christianæ, uti diximus, in Prussia exortu, suum quodammodo ad sacrâ Lindam calcaneum; & ita quidem impresserat, ut ad omnium ætates seculorum fixa hærent vestigia.*

(a) I. Reg. cap. 4. Annot. II. sect. 3. (b) Gen. 3. 15.